

בעזה"ת ערש"ק לס' **"ואת שבתותי תשמרו"** התשס"ו

פנו אלי רבנים ואתם עמם קבוצת אברכים מאיזור ואשינגטון הייטס שבמנהטן, וביקשוני לסייעם בהקמת עירוב מהודר בשכנותם, ואמנם בסיוור שערכנו באיזור כמה פעמים, מצאנו דבר נפלא ויחודי בכל קצוות תבל, והוא שהאיזור ההוא מוקף ברוב מחיצות גמורות, חלק מהם מחיצות שבידי שמים, ה"ה החר הגדול הסוגר מצד אחד על האיזור מאז ששת ימי בראשית, ומשאר צדדים ה"ה החומה הגבוהה דלתיים וברית, שנוצרה בגין חומות הבתים הגבוהים וגדרי החצירות הסוגרים עליהם מכל עבר, ונמצא רוב גמור של מחיצות המקיפות אותו מד' רוחות, והפירצות המועטות שנשארו, נסגרו בצורות הפתח מיוחדים, ומאחר שבלאו הכי כל איזור זה רחוק מלהיות רשות הרבים דאורייתא מכמה טעמים, על כן אחרי תיקון הפירצות, ושכירת רשות השלטונות, והנחת הפת, ומינוי משגיח נאמן לבדיקת העירוב מדי שבוע, הריני מודיע, שעירוב זה עשוי כדת של תורה ומוכשר עפ"י דעת השו"ע ורוב הפוסקים האחרונים.

והנה אם כי מטעם הכמוס עמי לא רציתי להיות הרב המכשיר של העירוב, מ"מ את האמת אין להסתיר, ואחרי שמסורת היא לנו מאבותינו ורבתינו ז"ל, שכן נהגו כל קהלות ישראל מאז מתן תורה, לערב עיירותיהם ומבואותיהם, וכעדות הרא"ש ז"ל בתשו' (כלל כ"א) עיין שם מה שהפליג בדברים נוראים בגודל וחשיבות קיום מצוה זו, וכך נהגו אחריו התשב"ץ ושאר כל הפוסקים האחרונים המפורסמים, ובראשם מרן הח"ס ז"ל (או"ח סי' צ"ט) שיצאו בכל תוקף ועוז, על דבר החיוב המוטל על כל רב וקהל בישראל לערב עירו, כדי למנוע חילול שבת מחד, ומאידך לגרום לעונג שבת, ואנחנו בעקבותיהם נלך ונמו שנתבאר בעז"ה בתשובתינו).

על כן מצאתי גם אני עני לנכון לסייע להם לפחות בחלק ההלכה, ולקיים בהם אל תמנע טוב מבעליו אין טוב אלא תורה, וה' יהיה בעזרם שיוכו יחד עם שאר קהילות קדושות הסמוכות, לקדש השבת ושם שמים ברבים, ואחינו בני ישראל מקדשי שביעי יתענגו על רוב שלום, וכדאיתא בירושלמי שהעירוב מרבה שלום, ובזכות שמירת שבת נזכה בקרוב למאזל אלמלי משמרין ישראל שני שבתות כהלכתן מיד נגאלין בב"א.

וע"ז באע"פ נאום
בן ציון יעקב הלוי ואזנר
מאנסי נ"י
גב"ד דבד"ץ ובית הוראה "שבט הלוי"